

Daniels bok – nummer etthundrasextioåtta

Avslöjande av profetisk sanning: det andra slaget i ombudskrigen och de 144 000:s besegling

Jeff Pippenger

2024-03-30

Vi behandlar nu det andra slaget i ombudskrigen, såsom det framställs i Daniel kapitel elva, verserna elva och tolv. Det andra slaget i dessa verser identifierar kriget i Ukraina, mellan Rysslands ateistiska makt och nationen Ukraina. I verserna är Putin segerrik, liksom Ptolemaios IV var, men efter sin seger skall han upphöja sig i sitt eget hjärta, och hans narcissistiska självupphöjelse skall bli medlet för hans Waterloo. Den historiska framställningen av denna nuvarande historia är endast till gagn för dem som förstår vad den nuvarande historien andligen representerar.

I den första versen i det tionde kapitlet identifieras Daniel, som representerar Guds folk i den sista tiden, såsom en som förstår både ”synen” och ”saken”. Synen och saken framställs upprepade gånger tillsammans, men ändå åtskilda från varandra, såsom en och samma sanningens linje. De är floderna Ulai och Hiddekel. De är synerna ”mareh” och ”chazon”. De är profetian om de två tusen fem hundra tjugo åren i förbindelse med profetian om de två tusen tre hundra åren. De är Guds folks inre och yttre vittnesbörd. Herren upprepar inte sådant som är oviktigt. Regeln om det första omnämmandet visar att eftersom det första vi får veta om Daniel, i hans sista syn, är att han representerar Guds folk i den sista tiden som förstår både ”chazon” och ”mareh”, är därför synen och saken av avgörande betydelse att se, om den profetiska historien i verserna elva och tolv skall förstås rätt.

Daniel representerar de etthundrafyrtiofyra tusen i Uppenbarelsboken kapitel elva, som fullkomligt har upprepat liknelsen om de tio jungfrurna, vilken uppfylldes i milleriternas historia. De led, liksom milleriterna, en första besvikelse, som i Uppenbarelsboken kapitel elva framställs som att de blir dödade av det ateistiska ”woke”-odjuret från den avgrundsdjupa brunnen, och som sedan ligger döda på gatan i den stora staden Egypten och Sodom, där också Kristus blev korsfäst. Deras död framkallade ”glädje” hos drakens efterföljare, men den framkallade sorg hos Daniel.

Historien om förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen framställdes också genom Lasarus uppväckelse, vars uppväckelse identifierades som förseglingshandlingen i Kristi verk, och som, såsom en symbol för dem som Kristus förseglar, ledde det triumfatoriska intåget i Jerusalem, vilket var en förebild för Midnattsropets rörelse i milleritrörelsens historia, och även i de etthundrafyrtiofyra tusens historia. Lasarus uppväckelse ägde rum medan hans systrar, Maria och Marta, sörjde, liksom Daniel gjorde under de tjugo dagarna i kapitel tio. I kapitel tio upphör Daniels sorg med Mikaels nedstigande, just den person vars ”röst” förde Lasarus och Mose tillbaka till livet. De två vittnenas uppståndelse i Uppenbarelsboken kapitel elva framställs genom att Daniel förvandlas av den verkställande synen av ”marah.”

I det tionde kapitlet representerar Daniel förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, vilken också framställs i Uppenbarelsebokens elfte kapitel. I kapitlet säger Gabriel tydligt att han hade kommit till Daniel för att få Daniel att förstå vad som skulle vederfaras Guds folk i den sista tiden.

Budskapet om vad som skall vederfaras Guds folk i de sista dagarna är profetiskt inramat i sammanhanget av ett budskap som bekräftas genom metodiken att lägga profetisk linje på profetisk linje. Inom denna tillämpning visar regeln om det första omnämnandet att den rätta förståelsen endast kommer att ses av dem som ser både de inre och de yttre sanningarna i de linjer som förs samman. De är de som förstår ”synen” och ”saken”.

De etthundrafyrtiofyra tusen kommer att förstå det profetiska budskapet, men de kommer också att erfara budskapet, ty budskapet och erfarenheten kan inte skiljas åt. Det är budskapet som helgar, ty budskapet är Guds Ord, och Kristus är Guds Ord, och Guds Ord är Sanningen. Hans budskap bekräftas som Sanningen, eftersom det framställs genom den profetiska tillämpningens principer, vilka varken är mer eller mindre än principerna för vem och vad Han är. Han är Palmoni, den underbare Räknaren, Hemligheterernas Räknare. Han är den underbare Lingvisten, begynnelsen och änden, den förste och den siste, Alfa och Omega. Det är dessa drag av vem Han är som definierar de profetiska regler vilka fastställer profetians budskap och frambringar profetians erfarenhet.

Innan Ulai och Hiddekel, de två stora floderna i Shinar, når Persiska viken bildar de ett sumpigt område nära sitt sammanflöde, kallat Shatt al-Arab, men de förenas inte till en enda flod. Shatt al-Arab är ett floddelta som bildas genom sammanflödet av floderna Eufrat och Tigris samt flera mindre floder och vattendrag. Men även inom deltaregionen bevarar Eufrat och Tigris sina skilda identiteter och rinner ut i Persiska viken som åtskilda floder. Profetians inre och yttre budskap bevarar sin åtskilda relation, men när de når sin fullbordan (i de sista dagarna) frambringar de ett delta med flera bidragande floder och vattendrag. Jesus åskådliggör det andliga genom det naturliga, och i de sista dagarna formar verkan av varje syn ett deltas flodland, även om de två stora floderna bevarar sina skilda roller.

Den tjugoen dagar långa sorgeperioden sammanfaller med den tid då de två vittnena är döda på gatan, och den tidsperioden börjar med den första besvikelsen och dröjsmålstiden. Denna tidsperiod inträffar inom den större tidsperiod under vilken de etthundrafyrtiofyra tusens besegling fullbordas. Beseglingen började inte vid ändens tid år 1989; den började när Kristus, såsom den tredje ängeln, steg ned den 11 september 2001. Han förde sitt folk till deras andra besök i Kades, och denna gång skall de få som är redo gå in i det utlovade landet. Guds folks erfarenhet från ändens tid år 1989 fram till den 11 september 2001 beseglade dem inte. Beseglingen började när Kristus steg ned och lät den första tonen av den sjunde basunen i det tredje veet ljuda.

Ljudandet av den sjunde basunen är där Guds hemlighet fullbordas, och denna hemlighet representerar förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, vilken äger rum under ljudandet av den basunen. Den basunen ger tre toner, ty den är Sanning. Den första tonen var den 11 september 2001, den andra tonen var den 7 oktober 2023, och den tredje av de tre tonerna är vid den snart kommande söndagslagen. Dessa tre toner är de tre steg som alltid finns i sanningen. Daniels tre beröringar i kapitel tio förband hans erfarenhet med den historiska period som representeras av den sjunde basunens tre toner.

Det profetiska budskap som åstadkommer verkan av att man förvandlas till Kristi avbild, vilket Daniel åskådliggör i kapitel tio, är budskapet om vad som skall vederfaras Guds folk i de sista dagarna, men inte de sista dagarna i allmän mening. Det är det budskap som Guds folk förstår och erfar under de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid.

När Gabriel börjar framställa den profetiska historia som återges i kapitel elva, framlägger han särskilda profetiska linjer. De två första verserna börjar med Cyrus (som den förste Bush), vid ändens tid år 1989, och går vidare fram till Donald Trumps historia som den fyrtiofemte presidenten (den sjätte), och där upphör den profetiska historien, till dess att Förenta nationernas historia (Alexander den store), som det sjunde riket, behandlas i verserna tre och fyra. Budskapet om Donald Trump som den rike sjätte presidenten, som eggat upp globalisterna, är därför en sanning som uppfylls under de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid. Det är därför närvarande sanning.

I verserna fem till nio framställs påvedömetts historia, från det att det upprättades på tronen år 538 ända fram till det dödliga såret och ändens tid år 1798. Detta är naturligtvis väsentlig och viktig sanning, eftersom den uppehåller och bekräftar vers fyrtio, men den ger ingen särskild profetisk berättelse som utspelar sig under beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen. Vers tio bekräftar, liksom verserna fem till nio, giltigheten av vers fyrtio, men behandlar inte den profetiska historia som uppfylls under beseglingstiden. Den markerar emellertid år 1989 och fastställer därför genom utelämnande en tyst period från 1989 fram till söndagslagen i vers fyrtioett.

Vers elva till femton identifierar historia som fullbordas under förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Dessa verser hör hemma i den dolda historien mellan vers två och tre, och mellan 1989 i vers fyrtio och söndagslagen i vers fyrtioett. Dessa verser är i högsta grad närvarande sanning och måste erkännas som sådana, om vi skall skörda de avsedda fördelarna av att förstå verserna.

De avsedda fördelarna är tvåfaldiga, ty den representerar förståelsen av den profetiska historia som där framställs, och även den erfarenhet som frambringas genom förståelsen av sanningarna i det budskapet. Förståelsen av budskapet, en slutlig kunskapsökning, som fullbordas under beseglingens period, är det som helgar dem som skall vara bland de etthundrafyrtiofyra tusen. Av denna anledning är det viktigt att betrakta verserna ur ett inre och yttre perspektiv.

De ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex är helt och hållet en del av beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen, ty Daniels två böner, framställda i kapitel två och nio, representerar en dubbel bön för att förstå den profetiska historia som framställs genom vilddjurets bild, och även för att ta emot den erfarenhet som frambringas hos dem som uppfyller bönen i Tredje Moseboken tjugosex om förlåtelse för sina synder och sina fäders synder. Den yttre bönen identifierar vilddjurets bild, och den inre bönen frambringar Kristi bild.

Förståelsen av den historia som framställs i de olika avsnitten i Daniel elva, vilka särskilt behandlar historia som uppfylls inom förseglingstiden, representeras av Daniels bön i kapitel två. Han och de tre männen sökte förstå det hemliga budskapet i Nebukadnessars dröm om bilden av metallerna. När den rätta förståelsen av den profetiska historia som framställs i Nebukadnessars fördolda dröm

erkänns, visar denna förståelse för dem som förstår, att de är utan hopp, om de inte personligen fullbordar den erfarenhet av fullständig omvändelse som representeras av Daniels bön i kapitel nio.

Att skilja den erfarenhet som representeras av Daniel i kapitel tio från den profetiska skildringen av ändtidshändelserna i kapitel elva är att misslyckas som studerande av profetior. I Daniel kapitel elva, verserna elva och tolv, representerar gränskriget, slaget vid Rafia och den sydlige kungens seger det andra av de tre ombudskrigen som utmärks i Guds profetiska Ord. Nyckeln som för denna sanningens uppenbarelse i dagen är den underbare Lingvistens bruk av att den nordlige kungen översvämmar och går fram, ända till fästningen (halsen), i vers tio. Han tillhandahöll ytterligare två verser som behandlar översvämmandet och framträngandet, och därigenom sammanför Han den profetiska skildringen av händelserna och den erfarenhet som förståelsen av dessa händelser är avsedd att frambringa.

Men hans söner skall rusta sig och samla en mängd stora stridskrafter; och den ene skall förvisso komma och svämma över och tränga fram; därefter skall han återvända och rusta sig ända till hans fäste. Och kungen i söder skall uppfyllas av vrede och skall dra ut och strida mot honom, nämligen mot kungen i norr; och han skall ställa upp en stor skara, men skaran skall ges i hans hand. Och när han har fört bort skaran, skall hans hjärta upphöja sig; och han skall slå ned många tiotusenden, men han skall inte vinna styrka därigenom. Daniel 11:10–12.

År 2014 inledde Putin ett krig i Ukraina, och för att kunna erkänna denna sanning, sådan den framställs i vers elva i kapitel elva, måste en profetians studerande först kunna se att vers tio representerar en historia som illustrerar den andra delen av vers fyrtio i Daniel kapitel elva. När de inser detta, ser de sedan att det som vers tio tillför vers fyrtio är att när Sovjetunionen sopades bort 1989, gick kungen i norr endast upp till sin fästning ("halsen"). Men en profetians studerande skulle inte veta vad detta angav, förrän han såg Jesaja kapitel åtta vers åtta. Då skulle han ha den profetiska auktoriteten att identifiera att alla tre verserna binds samman av ett uttryck som endast används tre gånger i Bibeln.

Studenten skulle då behöva ett andra vittnesbörd om att de tre gånger som uttrycket "svämma över och gå vidare" förekommer i Bibeln, utgör en avsiktlig upprepning. Det andra vittnesbördet för detta faktum fastställs genom att alla tre verserna (vittnena) identifierar en konung i norr som angriper en sydlig konung. Tillsammans föranleder de tre vittnena, vilka bekräftas som samma symboliska historia genom två slags interna vittnesbörd, den profetiske studenten att sedan lägga alla tre verserna ovanpå varandra, på rad efter rad-vis. Den tillämpningen utvidgar versernas innehåll, vilka skildrar striden mellan en konung i norr och en konung i söder.

Jesaja kapitel sju, verserna åtta och nio, ger nyckeln till lösningen på gåtan om vad "fästningen" i vers tio representerar, ty det hebreiska ordet för "fästning" är också den "fästning" som kungen i söder trängde in i i vers sju i kapitel elva. "Fästning" översätts också med "styrka" i uttrycket "styrkans helgedom" i vers trettioett i Daniel elva. Således ger de två verserna (sju och trettioett) två vittnen om att "fästningen" är huvudstaden i ett rike eller en kung. När detta faktum är fastställt genom två vittnen (båda i kapitel elva), då fastställer det som Jesaja identifierar i sitt gåtfulla avsnitt i kapitel sju, verserna åtta och nio, när han med två inre vittnen fastställer att fästningen är

huvudstaden i ett rike, eller kungen över riket, att Sovjetunionen före 1989, vars huvuddel var Ryssland, med sin huvudstad Moskva, hade ett överhuvud som var Mikal Gorbachev. Det är ingen tillfällighet att Gorbatjovs utmärkande visuella kännetecken var hans panna.

Rad för rad betonar slutsatsen i denna tillämpning dess vikt, när den säger: ”Om ni inte vill tro, skall ni sannerligen inte bli befästa.” Jesus sade: ”O ni oförståndiga, och tröga i hjärtat att tro allt vad profeterna har talat.” [Se Lukas 24:25] Esra skrev: ”Och de steg upp tidigt på morgonen och drog ut till Tekoas öken; och när de drog ut, trädde Joshafat fram och sade: Hör mig, Juda och ni Jerusalems invånare; tro på Herren, er Gud, så skall ni bli befästa; tro hans profeter, så skall ni ha framgång.” [Se 2 Krönikeboken 20:20] Sju gånger i Uppenbarelseboken ges befallningen att höra. ”Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna.”

Att vara befäst är att vara bland de visa jungfrurna, ty dårarna är tröga till hjärtat att tro profeterna. De visa tror vad Gud har talat genom sina profeter, och de blir befästa och har framgång, ty de hör vad Anden säger till församlingarna. Identifieringen av Ryssland och det krig som det inledde 2014 mot Ukraina är det som befäster dem som är visa studerande av profetian under den tid då Kristus bryter just den sanningen sigillfri.

Den sanningen anlände i historien år 2014, vilket är efter 2001, och därför är den belägen inom de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid. Året därpå, 2015, började den rikaste presidenten, som är den sjätte presidenten från ändens tid år 1989, att röra upp globalisterna. Vers tio identifierar 1989 års historia, men den fastställer också Ryssland som ”fästningen”, och i de följande två verserna skulle Ryssland påbörja den andra striden i ombudskrigen, och Putin kommer att vinna den striden. Versernas sanning blir avförseglad när den historia som den representerar uppfylls.

”Daniel står på sin lott och på sin plats. Daniels och Johannes profetior skall förstås. De tolkar varandra. De ger världen sanningar som var och en bör förstå. Dessa profetior skall vara ett vittnesbörd i världen. Genom sin uppfyllelse i dessa sista dagar kommer de att förklara sig själva.” The Kress Collection, 105.

Profetian i vers elva och tolv avförseglas genom sin historiska uppfyllelse under de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid, men ”rad på rad” är ytterligare ett viktigt faktum förbundet med dessa verser. För att profetiestudenten skall kunna sammanföra de tre avsnitten om ”översvämning och överskridande”, måste studenten också föra in profetian om de sextiofem åren i den profetiska linjen. Profetian om de sextiofem åren markerar början på de två tvåtusenfemhundraåtjugoåriga profetierna, och den identifierar att de börjar med fyrtiosex års mellanrum. Genom att identifiera de sextiofem åren i början identifierar den också att Alfa och Omega skulle frambringa sextiofem år vid avslutningen.

De sextiofem åren, både i början och vid slutet, bär var för sig kännetecknet av tre vägmärken. Det första var 742 f.Kr., därefter nitton år senare 723 f.Kr., och sedan fyrtiosex år senare 677 f.Kr. Dessa tre vägmärken representeras vid slutet av 1798, 1844 och 1863. Perioden om fyrtiosex år i början (Alfa) representerar nedtrampandet av templet och härskarorna, och de fyrtiosex åren vid slutet (Omega) representerar återupprättandet av helgedomen och härskarorna, då förbundets Budbärare (som också är Alfa och Omega) plötsligt skulle träda in i det tempel som Han hade

uppbyggt under de fyrtiosex åren från 1798 till 1844.

De fyrtiosex år som föregås av nitton år vid den tid då Jesaja framlade profetian år 742 f.Kr., representerar fyrtiosex år vid deras avslutning, vilka därefter följs av nitton år i ett kiastiskt mönster. De nitton åren från 1844 till 1863 utgör en illustration av Kristi avsikter för de etthundrafyrtiofyra tusen, vilka lämnades ouppfyllda på grund av det uppror som ägde rum i den historien. Det arbete som krävs av en studerande av profetian för att rätt dela sanningens ord beträffande verserna tio till tolv i Daniel kapitel elva, fastställer inte bara (om du tror) att Ryssland skulle inleda ett krig i Ukraina år 2014, utan också att kriget skulle inledas under de etthundrafyrtiofyra tusens beseglingstid. Hur betydelsefull den profetiska historia som representeras i verserna än är, representeras också den historia där sanningen om just den historien avförseglas av historien om de nitton åren från 1844 till 1863.

1844 utmärker den tredje ängelns ankomst, och den är en förebild för den tredje ängelns ankomst den 11 september 2001. 1863 representerar det uppror som symboliseras genom återuppbyggandet av Jeriko. Vägmarken 1863 är också en förebild för de etthundrafyrtiofyra tusendes lydnad, vilka används för att ”fälla Jerikos murar” vid den snart annalkande söndagslagen. I de verser vi här betraktar representerar vers sexton söndagslagen i Förenta staterna. Vers elva markerar tiden från 2014 till Putins slutliga seger. Verserna anger början på det andra proxykriget, vilket följs av det tredje proxykriget, såsom det framställs i vers tretton till femton.

När vi sammanför vers två med verserna elva och tolv identifierar vi det ukrainska kriget som började 2014, vilket därefter följdes av den amerikanska presidentvalskampanjen 2015 och det efterföljande valet av den rikaste presidenten 2016. Vers tolv följs av vedergällningen från den siste presidenten före söndagslagen, i det tredje ombudskriget. Det andra ombudskriget, som är gränsstriden, började strax före valet av den sjätte och rikaste presidenten.

I historien från 1844 till 1863 skulle Hesekiels två trästycken fogas samman. Deras förening representerade föreningen av gudomlighet och mänsklighet, vilket är beseglungsverket för de etthundrafyrtiofyra tusen. År 1844 anlände den tredje ängeln och öppnade det ljus som var förbundet med den himmelska helgedomen, Guds lag, sabbaten och den tredje ängeln. År 1849 räckte Herren ut sin hand för andra gången för att samla den skingrade hjorden, som hade drabbats av en skingring vid den stora besvikelsen. År 1850 ledde Han sitt folk att förbereda Habackuks andra tavla för att åskådligt framställa det budskap som Hans folk skulle förkunna, medan Han ledde dem att ”riva ner Jerikos murar”. Den tavlan innefattade de ”sju tiderna”, liksom den ”gamla tavlan”.

År 1856 öppnade Han det ljus som skulle besegla Hans folk inför ”Jerikos strid”. Detta ljus var en tillväxt av det första ljus som Alfa och Omega hade uppenbarat för William Miller. Det var ljuset om de ”sju tiderna”, såsom det upprepade gånger framställs i den forntida striden vid Jeriko. Det ljus som skulle besegla Hans folk var också det laodiceiska budskap som skulle väcka dem och föra dem tillbaka till Filadelfias erfarenhet. Detta sista ljus var en tillväxt av det första ljuset, men Hans folk försummade ljuset och valde därigenom att vandra i Laodiceas öken. 1844, 1849, 1850, 1856 och 1863 utgör fem vägmärken som återges i historien från den 11 september 2001 fram till

den snart kommande söndagslagen.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Jeriko var nu fullständigt tillslutet för Israels barns skull; ingen gick ut och ingen kom in. Och Herren sade till Josua: Se, jag har givit Jeriko i din hand, likaså dess kung och dess tappra stridsmän. Ni skall tåga runt staden, alla ni stridsmän, och gå ett varv runt staden. Så skall du göra i sex dagar. Och sju präster skall bära sju basuner av vädurshorn framför arken; men på den sjunde dagen skall ni tåga runt staden sju gånger, och prästerna skall blåsa i basunerna. Och det skall ske, när de stöter i vädurshornet med en lång ton, och när ni hör ljudet av basunen, att allt folket skall höja ett stort härskri; då skall stadsmuren falla platt till marken, och folket skall gå upp, var och en rakt fram framför sig. Då kallade Josua, Nuns son, till sig prästerna och sade till dem: Ta upp förbundsarken, och låt sju präster bära sju basuner av vädurshorn framför Herrens ark. Och han sade till folket: Gå fram och tåga runt staden, och låt de väpnade männen gå framför Herrens ark. Och det skedde, när Josua hade talat till folket, att de sju prästerna som bar de sju basunerna av vädurshorn gick fram inför Herren och blåste i basunerna; och Herrens förbundsark följde efter dem. Och de väpnade männen gick framför prästerna som blåste i basunerna, och eftertruppen kom efter arken, medan prästerna gick vidare och blåste i basunerna. Men Josua hade befallt folket och sagt: Ni skall inte ropa och inte låta er röst höras, inte heller skall något ord utgå ur er mun, intill den dag då jag säger till er att ropa; då skall ni ropa.

Så omgav Herrens ark staden och drog ett varv omkring den; därefter kom de tillbaka till lägret och stannade i lägret över natten. Och Josua steg upp tidigt på morgonen, och prästerna tog upp Herrens ark. Och sju präster, som bar sju vädurshornstrumpeter framför Herrens ark, gick ständigt vidare och blåste i trumpeterna; och de beväpnade männen gick framför dem; men eftertruppen följde efter Herrens ark, medan prästerna gick vidare och blåste i trumpeterna. Och på den andra dagen gick de ett varv omkring staden och återvände till lägret; så gjorde de i sex dagar. Och det skedde på den sjunde dagen att de steg upp tidigt, vid daggryningen, och omgav staden på samma sätt sju gånger; endast på den dagen omgav de staden sju gånger. Och det skedde den sjunde gången, när prästerna blåste i trumpeterna, att Josua sade till folket: ”Höj segerropet, ty Herren har gett er staden.”

Och staden skall vara given till förbannelse, den och allt som är i den, åt Herren; endast skökan Rahab skall få leva, hon och alla som är med henne i huset, därför att hon gömde de budbärare som vi sände. Men ni, akta er noga för det som är givet till förbannelse, så att ni inte själva blir givna till förbannelse, när ni tar av det som är givet till förbannelse och så drar förbannelse över Israels läger och bringar olycka över det. Men allt silver och guld och alla kärl av koppar och järn är helgade åt Herren; det skall komma in i Herrens skattkammare. Då höjde folket ett härskri, medan prästerna blåste i trumpeterna; och det skedde, när folket hörde trumpeternas ljud och folket uppgav ett väldigt härskri, att muren föll platt till marken, så att folket drog upp in i staden, var och en rakt fram för sig, och de intog staden.

Och de vigde till förintelse allt som fanns i staden, både man och kvinna, ung och gammal, likaså oxar, får och åsnor, med svärdsegg. Men Josua hade sagt till de två män som hade bespejat landet: Gå in i skökans hus och för därifrån ut kvinnan och allt som tillhör henne,

såsom ni har svurit henne. Då gick de unga männen, spejarna, in och förde ut Rahab och hennes far och hennes mor och hennes bröder och allt som tillhörde henne; ja, de förde ut hela hennes släkt och lät dem stanna utanför Israels läger. Och de brände staden med eld och allt som fanns i den; endast silvret och guldets och kärlen av koppar och järn lade de i skattkammaren i Herrens hus. Men skökan Rahab och hennes fars hus och allt som tillhörde henne lät Josua leva; och hon har bott i Israel ända till denna dag, därför att hon gömde de sändebud som Josua hade sänt för att bespeja Jeriko. Och Josua besvor dem vid den tiden och sade: Förbannad inför Herren vare den man som står upp och bygger upp denna stad Jeriko; på sin förstfödde skall han lägga dess grund, och på sin yngste son skall han sätta upp dess portar. Så var Herren med Josua, och ryktet om honom spred sig över hela landet. Josua 6:1–27.